
PRZYNUKAWAĆ (1) *vb impf*

3 pl m pers praet przynukawali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. 2. przynucić.

Przynaglać, popędzać [kogo]: Gdy się tedy zarzą okazać poczęła/ Aniołowie przynukawali Lotá [vim faciebant Angeli] mówiąc/ Wítań/ á weźmi żonę śwą/ y dwie corce twe ktore tu są/ ábyś nie zginął w tey pomście miásta tego. *BibRadz Gen 19/15.*

Synonimy: poganiać, popędzać, pośpieszać, przynaglać.

Formacje współrdzenne cf 1. NUCIĆ.

Cf [PRZYNEKAWAĆ]

AĆ